

NOVÉ CHODNÍKY PŘI STÁTNÍ SILNICI BY MĚLY BÝT DOKONČENY V ZÁŘÍ

V březnovém vydání Mšeckých listů starosta Mšece Jiří Loskot uvedl, že výstavbu nových chodníků ve Mšeci, při silnici 1/16, chtějí zahájit na konci května tohoto roku. Ale ani v polovině června se zde žádné stavební stroje nenacházely. Nejen na to, proč tomu tak je, jsem se ptal přímo mšeckého starosty:

● Proč stavební práce při silnici 1/16 nebyly ještě zahájeny?

Ano, staveniště jsme chtěli předávat již koncem května,

ale v současné době, v polovině června, máme menší skluz. Způsoben byl tím, že v prvním kole výběrového řízení se přihlásilo celkem sedm firem,

z nichž pět předložilo nějakou nabídku, a my jsme samozřejmě museli všechny nabídky pečlivě posuzovat. Nakonec zvítězila firma Herkul z Obrnic u Mostu, firma, jež rekonstruovala silnici z N. Strašecí do Mšece, která přišla s cenovou nabídkou 7,5 mil. Kč. A protože druhá firma v pořadí přišla s nabídkou 10,5 mil. Kč, byli jsme ze zákona povinni zkoumat, proč je v nabídkách zvláště prvních dvou firem tak výrazný cenový rozdíl. Vítězná firma ale dokázala svoji nižší cenovou nabídku zdůvodnit, další firmy žádnou námitku nepodaly, a tak jsme konečně mohli uzavřít s vítěznou firmou smlouvu o dílo.

Takže nyní je vše již na dobré cestě, dodavatel si musí ještě zajistit DIO (dopravní inženýrské opatření) a po dohodě s technickým dozorem stavby, firmou Proredo s.r.o. ze Slaného, zpracujeme výzvu pro vítěznou firmu, která musí do pěti dnů staveniště převzít a zahájit zde

stavební práce. Od převzetí staveniště má na dokončení stavby přesně 100 dní.

● Hovořili jsme také o tom, že při výstavbě nových chodníků bude současně rekon-

Starosta Loskot: „Při stavbě nového chodníku ve Slánské ulici budou také vyměněny staré kandelábrы za nové uliční osvětlení.“

FOTO: LIBOR POŠTA

Směrem na Řevničov bude chodník končit u čerpací stanice.

● Až se začne v červenci stavět, tak stále platí to, že stavba bude financována z rozpočtu městyse?

Samozřejmě, to stále platí, ale jsem přesvědčen, že dotaci získáme a z rozpočtu městyse budeme hradit pouze povinnou spoluúcast.

struováno veřejné osvětlení. To také platí?

Ano, mezitím se mi podařilo vyřídit povolení a územní souhlas k výstavbě veřejného osvětlení v ulicích Slánská a Řevničovská, aby se vše udělalo najednou a nemuselo

Dokončení na straně 2

MŠECKOU ŠKOLU NAVŠTĚVUJE DESET UKRAJINSKÝCH DĚTÍ

Ve Mšeci v současné době žijí dvě desítky ukrajinských uprchlíků a některé jejich děti navštěvují místní základní školu. Jak škola zvládá příliv nových žáků z Ukrajiny, kde se stále bojuje, na to jsme se zeptali jejího ředitele Milana Dvořáka.

● Kolik ukrajinských dětí navštěvuje ZŠ a MŠ ve Mšeci?

Aktuálně navštěvuje ZŠ Mšec 10 ukrajinských žáků, někteří přišli až na konci května. V mšecké školce je jedna dívka. V Tuřanech a v Srbči zatím nikdo.

● Jak vůbec výuka probíhá, když neumí česky?

Výuka je pro pedagogy velmi náročná. V podstatě jde o individuální práci s žákem, kterého škola vybavila notebookem. Žák tudíž může pracovat s pře-

kladačem, číst české texty a porozumět jim, vytvářet speciální pracovní listy a další materiály.

● Začlenění ukrajinských dětí do českých škol určité není jednoduché. S jakými největšími problémy se musíte vyrovnávat?

Jazyková bariéra byla určitě největším problémem. Slabší jsou ukrajinští žáci v angličtině, ačkoli se u nich vyučuje již od první třídy. Ale dělají velké pokroky! Většina z nich nám

už rozumí, chtějí komunikovat, učí se rychle. Samozřejmě – nikoli všichni.

● Kdo se stane novým či novou vedoucí mateřské školy ve Mšeci?

Novou vedoucí MŠ Mšec se stane Lucie Nováková, paní Švecová ve školce zůstává jako učitelka a bude pomáhat s přípravou a administrativou pro vedení školky, předávat své bohaté zkušenosti.

● Bude místní MŠ otevřena přes prázdniny, a případně v jakých termínech?

Školka bude otevřena od 15. 8. V červenci dojde v záměcké budově k celkové rekonstrukci rozvodů vody, které jsou staré a v havarijním stavu, což se projevilo v zimě, kdy musela být školka dokon-

ce uzavřena.

Děti ukrajinské rodiny Hamidovovy ze Mšece 10letá Fiolan a 7letá Aylin navštěvují též místní školu.

FOTO: JIŘÍ LOSKOT

Jiří Červenka

Naše poznámka

Když to jde jinde, proč to drhne ve Mšeci?

Naše vydavatelství spolupracuje v našem regionu s řadou obcí a měst, například se Stochovem a Smečnem. A tak můžeme srovnávat, jak se každým rokem mění ony k lepšímu, a jak se na druhou stranu vyvíjí městys Mšec. Stochov i Smečno jsou sice města, a Mšec pouze městy, ale o tom to vůbec není. Je to úplně o něčem jiném, třeba o tom, že:

1. V čele obou měst pracuje skvělý tandem starosta s místostarostkou, resp. starostka s místostarostou. Nikoho z nich netrápí, jaké akci či úkolu se momentálně věnuje starosta a čemu ten druhý, důležité je, že táhnou za jeden provaz. Starosta či starostka nikdy nedělají žádné sólo akce, ale vždycky jedou v týmu. Dobře totiž ví, že kdyby něco chtěli dělat pouze sami, že to na výsledku a celkové atmosféře bude znát. A tak se ve své práci velmi dobře doplňují. Ve Smečnu dokonce velmi úspěšná starostka zamýšlí, že po komunálních volbách, pokud uspěje, pustí svou funkci dosavadnímu místostarostovi, přestože ona sama se bude nadále podílet na rozvoji města.

2. Investiční i další akce tam plánují dlouho dopředu. Vědí přesně, kdy a co se bude stát, revitalizovat či opravovat.

3. Když něco začnou dělat, tak to také dokončí, a většinou ve velmi krátké době.

4. Komunikace mezi městem a jejími občany je na velmi solidní úrovni. Proto na žádném náměstí či návsi, a většinou ani nikde jinde, nevidíte rozbořené domy.

5. Na řadě projektů se podílí dokonce i opozice. Když opoziční představitel usoudí, že je to potřebná a smysluplná akce, tak jim nedělá problém se na ní podílet. Všechna zasedání zastupitelstva tam probíhají v klidu, přestože i tam někdy dojde k ostré výměně názorů. Nikdy tam však neuslyšíte řev, natož urážky.

Ve Stochově či Smečnu jsou volby zbytečné, již teď je jasné, že tamní dlouholeté stávající vedení v nich získá opět velkou podporu.

Na závěr bych si vypůjčil otázku z názvu článku: Když to jde jinde, proč to drhne ve Mšeci?

Jiří Červenka

KDY BUDE UZAVŘENA SILNICE ZE MŠECE DO N. STRAŠECÍ?

Jak již avizuje oboustranně umístěná tabule u přepadu Červeného rybníka, na příjezdové komunikaci do Mšece, v dohledné době zde Správa a údržba silnic Středočeského kraje zahájí rekonstrukci mostku na této silnici a dojde tak i jejímu uzavření, což značně zkomplikuje dopravní situaci mezi Mšecem a Novým Strašecím.

K opravě mostku na této silnici a její uzavírci mně starosta Mšece Jiří Loskot řekl následující: „Kvůli rekonstrukci mostku u Červeného rybníka a uzavření příjezdové komunikace do Mšece jsem asi před měsícem kontaktoval osobu tímto pověřenou, pana Staňka ze Správy a údržby silnic Středočeského kraje. Ptal jsem nejen z pozice starosty městyse, ale

i občana Mšece, který nedaleko odtud bydlí. A pan Staňk mně sdělil, že ještě neví, kdy bude stavba zahájena, protože ji provázejí problémy s výběrem jejího dodavatele, ale že zhruba za měsíc by toto mělo být vyřešeno. Aktuální informace je taková, že stavba může být zahájena pouze při nízké hladině vody v Červeném rybníku, a ta by se měla snížit až na jaře roku

Tato tabule napovídá, že rekonstrukce mostku u Červeného rybníka by měla začít již brzy, ale...

2023 při výlovu rybníka. Takže k uzavření silnice by mělo dojít až na jaře příštího roku. Co se týče dopravní situace

mezi Mšecem a Novým Strašecím, resp. příjezdu do Mšece od Nového Strašecí nebo výjezdu ze Mšece, tak řidiči po uzavření této komunikace mohou jet buď přes Drnek nebo také přes Trtici. Jiné, lepší možnosti nevidím.“

Libor Pošta

PROČ BYLA RESTAURACE ZAVŘENÁ?

Ve dnech 30. května až 6. června byla restaurace Na Knížecí uzavřena. Starosty Jiřího Loskota jsme se zeptali, co se vlastně stalo.

„V sobotu 28. května v podvečer mi po našem dětském dnu volal šefkuchař z naší re-

Rekonstrukce mycího koutu restaurace.

staurace Na Knížecí, že z ohřivače teplé vody kape nebo spíše lehce uniká teplá voda. Nastal problém, který jsem musel řešit a to buď opravou, nebo výměnou celého ohřivače. Rozhodl jsem se pro druhou možnost a k tomu přidat ještě výměnu potrubí, které bylo nevhodně umístěno na povrchu obkladů a z hlediska hygienického naprosto nevyhovující. I s ohledem na skutečnost, že uzavírka silnice I/16 v obci Hvězda se prodloužila z původního termínu 30. května až do 6. června jsem se rozhodl pro celkovou rekonstrukci celého mycího koutu, včetně

nového obkladu. Rozhodnutí bylo sice pragmatické, ale zkusíte sehnat během jednoho dne firmy, které rekonstrukci zvládnou během jednoho týdne. Nakonec se mi firmy podařilo sehnat.

Rekonstrukci prováděly tyto firmy: KOZ Praha s.r.o., Instalace Jandera s.r.o. Nové Strašecí, Gastroone Lány, Petr Mansfeld Mšecké Žehrovice. Přistoupilo se tedy k demontáži ohřivače vody a veškerého potrubí, odsekání starých obkladů, zasekání nových potrubí do zdiva, položení nových obkladů, montáži nového ohřivače vody a montáži myčky nádobí, včetně pomocných nerez stolů. Vše se stihlo a restaurace Na Knížecí byla otevřena 7. června. Tou-

to cestou bych chtěl všem výše jmenovaným firmám poděkovat za nasazení a odhodlanost

Nově instalovaná myčka nádobí.

provést veškeré práce v šibeničním termínu,“ uvedl starosta Jiří Loskot.

Jiří Červenka

NOVÉ CHODNÍKY PŘI STÁTNÍ SILNICI...

Dokončení ze strany 1

se zde dvakrát kopat. Naším zámerem je při budování chodníků současně položit kabeláž nového vedení pro rekonstrukci veřejného osvětlení. V současné době probíhá oslovení tří firem pro podání cenové nabídky. Další firma, či firmy pak zajistí montáž stožárů a osvětlovacích těles.

● **Došlo k nějakému posunu při schvalování dotace na tuto stavbu?**

O schválení dotace se bude rozhodovat v první polovině července, a já jsem na 99 procent přesvědčen o tom, že ji získáme. Ohrozit by to mohl asi jen dosti našponovaný státní rozpočet, ale protože finan-

ce na tuto stavbu budou uvolněny ze Státního fondu dopravní infrastruktury, nikoliv přímo ze státního rozpočtu, měli bychom dotaci bez problémů získat. Podle mých informací by se v SFDI škratkat nemělo.

● **Jak zde bude během stavby řešena dopravní situace?**

O tom si rozhodne samotný dodavatel stavby, který si musí všechny náležitosti k této věci, včetně nového dopravního značení, před zahájením stavby vyřídit. To je to výše zmiňované DIO. Já předpokládám, že úsek, na kterém se bude zrovna stavět, bude osazen světelným signalizačním zařízením.

Libor Pošta

POPLATKY JIŽ LZE HRADIT Z DOMOVA

Vážený občane, v rámci ze-fektivně poskytovaných služeb naší obce Vám nabízíme možnost snadné úhrady místních poplatků z pohodlí Vašeho domova. Prostřednictvím nově zřízeného platebního portálu můžete uhradit následující poplatky: za komunální odpad, psa a stočné.

Jak na to? Pro využití této služby postačí otevřít naše webové stránky <https://www.obecmsece.cz/>, kde v levém sloupci vyhledáte ikonu Platebního portálu a pouhým jed-

ným kliknutím budete přesměrováni na přehled všech poplatků. Případně můžete jít přímo na stránky platebního portálu <https://platby-sc.cz> a vyhledat Mšec.

Zde si vyberete daný produkt, vyplníte požadované informace a poté už si jen vyberete pro Vás nejvhodnější platební metodu, a to buď přes platební bránu, nebo bankovní převodem. Pro bankovní převod můžete použít vygenerovaný QR kód.

Městys Mšec

ZÍSKÁ MŠEC DOTACI NA POKLÁDKU NOVÝCH ASFALTOVÝCH POVRCHŮ?

V brzké době by měly být ve Mšeci, v ulicích Hájecká, Kaštanka a Na Spravedlnosti, položeny nové asfaltové povrchy. Nejen o tom, v jaké fázi se tato investiční akce nyní, v polovině června, nachází, jsem hovořil se starostou městyse Mšec Jiřím Loskotem.

● Jak je tento projekt nyní rozpracován?

Nyní bylo ukončeno 1. kolo výběrového řízení, a dopadlo tak, že o realizaci této investiční akce usiluje celkem 9 firem. Poté, co zkontrolujeme, zda firmy splnily všechny kvalifikační předpoklady, zda dodaly všechny potřebné náležitosti, vypíšeme 2. kolo, ve kterém firmy předloží své cenové nabídky.

● Na tuto investiční akci žádá Mšec o dotaci. Jaká je dle Vás naděje, že ji získá?

Ano, na tuto investiční akci žádáme o dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj ČR ve výši 80 % rozpočtované částky, která je 11,5 mil. Kč. Naděje, že tuto dotaci získáme je velká, výběrová komise doporučila naši žádost o 10 mil. Kč k dalšímu zpracování.

Kdy se objeví nový asfaltový povrch na křižovatce ulic Hájecká a Kaštanka?

● Když by výběrové řízení probíhalo bez komplikací, kdy by se na výše uvede-

ny může začít s pokládkou nových asfaltových povrchů.

Libor Pošta

DALŠÍ UKAZATEL RYCHLOSTI BY MĚL BÝT UMÍSTĚN V SRBEČSKÉ ULICI

V minulém měsíci jsem po vjezdu do městyse Mšec, v ulici Drobného, zaznamenal nové zařízení, měřící rychlost projíždějících vozidel. Proto jsem se hned obrátil na místostarostu Mšece Tomáše Rosenbauma, aby mně k instalaci tohoto zařízení sdělil nějaké informace:

● V měsíci únoru bylo ve Mšeci na hlavní silnici, od výjezdu z Orechové ulice až za čerpací stanici, instalováno zařízení úsekového měření, a nyní se něco podobného

objevilo i na „vedlejší“ silnici, ulici Drobného. O co se jedná?

Na silnici I/16 bylo nainstalováno úsekové měření, a původní funkční ukazatele rychlosti byly demontovány. Po dohodě s firmou ERIMP, která pro nás dělá servis veřejného osvětlení, nám jeden tento funkční ukazatel nainstalovala v ulici Drobného.

● Proč jste toto zařízení umístili zrovna v ulici Drobného?

Toto místo jsem vybral záměrně proto, že se jedná o další příjezdovou komunikaci do Mšece a nedaleko se nachází hojně navštěvované dětské hřiště. Dost řidičů si svou rychlost neuvědomuje a tento ukazatel by je měl upozornit, že už jsou v obci a měli by jet předepsanou padesátkou.

● Přemýšlíte ještě o jiné ulici, či ulicích?

Ještě jedno zařízení máme v záloze, a je otázkou, kam jej umístit. Jedna z variant je Srbečská ulice, kde se také jedná o frekventovaný příjezd do Mšece. Instalace tohoto zařízení na první sloup veřejného osvětlení by neměla být problematická.

● Jak to vypadá s plánovanými fasádami na budově České pošty?

Co se týče budovy pošty, tam jsme se rozhodli zateplovat, jelikož tam je zdivo jiné a pro tento účel vhodné.

● A kdy dojde k realizaci fasády spolu s výměnou oken?

Počítáme ještě letos, ale bližší termín ještě nejsem schopen říci.

● A co plánovaná fasáda na budově restaurace Na Knížecí?

Bohužel, stále není zhotovený projekt, tak to musíme nechat na příští rok.

-jč-

Měřič rychlosti byl nainstalován v ulici Drobného.

Věděli jste, že...

■ V létě roku 1892 plzeňská společnost, která si zakoupila možnost k vrtání a dolování uhlí, vrtala na třech místech na stráni nad Mlýnským rybníkem (mezi Pílským a Punčochou), aby zjistila, kde se nacházejí ložiska uhlí. Vrtý prováděla 25 m nad hladinou rybníka, naproti mlýnu Karla Neumanna, a to až do hloubky 70 metrů. Uhlí nalezeno nebylo, nicméně se rozhodlo ve vrtech pokračovat v následujícím roce.

■ Dne 30. května 1965 se v obřadní síni MNV konalo slavnostní vítání 19 občanků. Když rodiče vyšli se svými ratolestmi v náručí před radnici, nemohli uvěřit svým očím – nad jejich hlavami kroužil čáp. Tato příhoda v obci vyvolala velké veselí u zdejších obyvatel.

■ Akáty, které byly na náměstí ve třicátých letech v dobré víře zasázeny, se staly domovem ohromného množství škodlivého hmyzu. Bylo proto v roce 1940 nařízeno tyto stromy vykopat a místo nich zasadit lípy nebo hlohy.

■ V JZD probíhaly v roce 1974 přípravy na sloučení s JZD Mír Mšecké Žehrovice a byla dokončena výstavba administrativní budovy. Jednalo se o vyklizení živočišné výroby JZD ze středu obce.

■ Ve Státním rybářství Mšec byl v roce 1986 zrušen chov ovcí a nově zaveden chov kuřat. Za tímto účelem byla později postavena nová hala.

Jiří Červenka

Stalo se před 55 lety

■ Obě myslivecké (lovecké) společnosti Ostrov i Háje měly v roce 1967 po čtrnácti členech. Společnost Ostrov, kterou vedl Jaroslav Seifert, obhospodařovala lesy a společnost Háje, již vedl p. Mikovec, obhospodařovala pole. Stav zvířet byl pod normálem, bažantů byla sotva třetina proti normálnímu stavu. Ze škodné došlo k zastřešení 3 kun a 3 tchořů. Černá zvěř se tu tento rok nevykytovala.

■ Nejstarší občankou byla v roce 1967 ve Mšeci 93letá Rozálie Valentová z Hájů a z mužů bývalý děkan 88letý Josef Krouza. Dne 10. června se v obřadní síni MNV konala diamantová svatba manželů Václava a Růženy Zubrových. Dne 11. listopadu zemřel v Praze Dejvicích ve věku 82 let profesor Leopold Zubr.

Jiří Červenka

Tomáš Rosenbaum: „Další ukazatel rychlosti by mohl být umístěn v Srbečské ulici na tomto sloupu.“

JAK TO VYPADÁ S PLÁNOVANÝMI FASÁDAMI

V novoročním starostově slově zaznělo, že se letos budou realizovat fasády a výměny oken na budově úřadu městyse, budově pošty a nová fasáda se měla objevit i na budově restaurace Na Knížecí. Proto jsem se ho zeptal, jak se věci mají...

● V jakém stádiu se nachází záměr zhotovit fasádu na budově úřadu městyse?

Třemi odborníky mi bylo sděleno, že nemůžeme dělat fasádu dřív, než vysušíme tento objekt. Na to již máme zpracován projekt, a v červnu budu jednat s firmou, s kterou jsem předběžně domluven na této realizaci.

● Letos se tedy fasáda na tomto objektu zhotovovat nebude?

Nebude, ale zvažuji, zda nevyměníme alespoň okna.

● Bude se budova zateplovat?

Jelikož jsou v této budově zdi metrové a kamenné, tak jsme se rozhodli nezateplovat, jelikož by to mohlo být kontraproduktivní.

Místní osobnosti

František Varhaník
starosta

František Varhaník se narodil 1. října 1826 v rodině mlynáře Vojtěcha Varhaníka na Novém mlýně v Noutonicích čp. 2 a Josefy, roz. Mynaříkové. V dospělosti se přestěhoval do Libovce čp. 1, kde se stal největším statkářem a zároveň i starostou.

Dne 4. července 1861 se oženil se 34letou Annou Šeinerovou (*14.6.1827) ze Mšece 62, vdovou po gruntovníkovi Františku Šeinerovi. Jejich manželství zůstalo bezdětné. Po sňatku se přestěhoval do Mšece ke své manželce, kde měl obchod se střížním zbožím. V roce 1865 se stal členem okresního zastupitelstva, kde zastupoval Mšec, a v letech 1871 až 1876 vykonával funkci mšeckého starosty.

František Varhaník zemřel 5. března 1891 po delší nemoci ve věku 64 let na talovitost krve. Jeho manželka Anna skonalala o tři roky dříve 1. listopadu 1887 v šedesáti letech na ochrnutí plic. Oba jsou pochováni na horním hřbitově.

Jiří Červenka

Jak tenkrát bylo

Rok 1957

V lednu i únoru byla mírná zima, již počátkem ledna se oralo. Sít se začalo 25. března, první bouřka byla 1. dubna a o sedm dní později napadl sníh, poté střídavě sněžilo po dva týdny. Koncem dubna se po několika večerů nad Srbčí objevovala kometa. Ve dnech 6. až 8. května byla velká zima a padal sníh. Dne 14. května bylo nad Lodenicí vidět zatmění Měsíce. Sucho a chladno trvalo po celý květen. Koncem června nastala velká vedra, na sluníčku bylo až 54°C. Od 10. července však bylo chladno a deštivo, což trvalo až do konce prázdnin.

Dne 9. srpna se strhla bouře s větrem, přičemž padla chmelnice Josefa Frice Nad kanálem a chmelnice JZD Na Hájích (za Valentovic). Tento den vichřice shodila ze stromů takové množství ovoce, že se nemuselo ani česat.

První sníh začal padat 2. prosince, ale teprve mezi 10. až 15. tohoto měsíce začalo pořádně sněžit. Takže až do poloviny prosince se dalo na polích pracovat. Poslední dny roku povolalo, takže sníh zmizel. - jč -

JIŘÍ DROBNÝ ZAVÍTAL DO MŠECE

Ve středu v podvečer, dne 1. června, neočekávaně přijel po třech letech ze Spojených států do Mšece pan Jiří Drobny, syn posledního mlynáře ve Mšeci.

„Alexandra Zítková se postarala o jeho ubytování a já jsem si vzal na starosti program pobytu pana Drobneho, jak v našem městysi, tak v jeho okolí. Hned ve středu jsem zorganizoval setkání v malém salonku restaurace Na Knížecí se spolužáky základní školy ve Mšeci, kam pan Drobny docházel, a to s paní Antonii Skleničkovou

lé se protáhly až do večerních hodin,“ říká starosta Loskot.

Druhý den pobytu pana Drobneho ve Mšeci započal prohlídkou městyse a návštěvou místního hřbitova, kde jsou pochováni jeho rodiče. Největším zážitkem prohlídky městyse byla dle pana Drobneho cedule s názvem ulice „Drobneho“, pojmenované právě

89letý Jiří Drobny v ulici, která byla pojmenována po jeho otci.

a panem Josefem Ševčíkem. Pan Drobny byl mile překvapen a vyprávění, ale hlavně vzpomínky na mládí a časy minulé

po jeho otci, mlynáři ve Mšeci. „Kolem poledne jsme vyrazili na oběd do slánské Továrny, je-li u nás místní obecní restaura-

ci Na Knížecí probíhala rekonstrukce koutu pro mytí nádobí. Po obědě jsme přijali pozvání

li právě při oslavě jeho 93. narozenin, takže nálada byla vřelá. Na závěr dne jsem po-

Jiří Drobny se rovněž setkal se svým spolužákem Jaroslavem Ulrichem, který ten den slavil své 93. narozeniny.

na prohlídku továrenského minipivovaru, kde vaří pivo nejenom pro vlastní restauraci. Zaujímavostí bylo, že současný sládek studoval na stejné vysoké škole chemicko-technologické v Praze, jako pan Drobny, takže o diskusi nebyla nouze a prohlídka se protáhla skoro na hodinu,“ vzpomíná Jiří Loskot.

Odpolední program byl spojen s obcí Pozdeň. Právě zde žije místní patriot pan Jaroslav Ulrich, spolužák pana Drobneho. „Pana Ulricha jsme zastih-

zval pana Drobneho do restaurace U Jansů v Novém Strašci, kde povečeřel telecí řízek s domácím bramborovým salátem. Ukončení návštěvy proběhlo až v pozdních večerních hodinách. Pan Drobny si velmi pochvaloval večeri, což sdělil i personálu a ocenil i kvalitu bílého Rulandského,“ dodal starosta Loskot.

Návštěva pana Drobneho byla ukončena v pátek 3. června ráno jeho odjezdem do Prahy a později odletem do Ameriky.

Jiří Červenka

MĚSTYS BUDE REKLAMOVAT DALŠÍ ÚSEK ZHOTOVENÉ KANALIZAČNÍ SÍTĚ

Jak je nyní provozována mšecká čistička odpadních vod? Stále přetrvávají určité technické problémy s kalísem nebo čerpadly na čerpací stanici č. 1? Vyskytly se ještě nějaké problémy na zhotovené kanalizační síti? To všechno jsem se snažil zjistit u starosty Mšece Jiřího Loskota.

Ke stávající funkčnosti čističky a technickým problémům mně sdělil následující: „V současné době funguje čistička bez problémů, a na základě již několika laboratorních rozborů vypouštěné vody můžeme říci, že z naší čističky odtéká skutečně velmi kvalitní, čistá voda. A již nás svojí návštěvou „pocitla“ také inspekce ze Státního fondu životního pro-

středí ČR a obstáli jsme u nich na jedničku.

Co se týče technických problémů na čističce, tak již dlouhodobým problémem je likvidace kalů, protože firma, která nám měla opravený kalis instalovat zpět, na své místo, má asi stále dost času. Nás tento technický problém po finanční stránce nijak netíží, protože likvidaci kalů nám stále za-

jišťuje firma POHL CZ. A pro ni to není nic levného. Vychází to asi na 30 tisíc Kč měsíčně. Další technický problém řešíme na čerpací stanici č. 1, kde na jednom z čerpadel je poškozená ucpávka. Tento technický

nějaké úseky nově zhotovené kanalizační sítě? Silnice v ulici Valentova, těsně před křížením s ulicí Za Bání, se v místě výkopu kanalizace docela dost propadá a výše, směrem k autobusovému nádraží nebo ke škole,

Zhotovenou kanalizační síť ve Valentově ulici chce městy Mšec reklamovat.

problém jsem dvakrát urgoval u výrobce tohoto zařízení, ale do dnešního dne to nebylo opraveno.“

A co kanalizační síť? Bude městy Mšec ještě reklamovat

se objevují další menší propady vozovky, či terénu. Takže tento úsek nově zhotovené kanalizace budeme zcela jistě reklamovat,“ prozradil mně J. Loskot.

Libor Pošta

BUDE ZÁJEM O ROZVOZ OBĚDŮ?

Městy Mšec chce zavést novou službu, a to je rozvoz obědů z restaurace Na Knížecí k občanům domů. „Chceme se zaměřit zejména na starší spoluobčany, prozatím na kategorii 80 let a výše, kde jsme schopni pomo-

ci i s cenou oběda případnou dotací až 80 Kč na jeden oběd dle přesně stanovených kritérií. Pokud byste o tuto službu měli zájem, kontaktujte pro bližší informace úřad městyse,“ uvedl starosta Jiří Loskot - jč -

SAXANA UČILA DĚTI ZPÍVAT I MALOVAT

V sobotu 28. května pod kulturním domem pořádala městys Mšec Dětský den. Saxana v podání Petry Černocké tentokrát přilétla do Mšece, aby pobavila místní děti, a také je něco naučila. V různých soutěžích děti na pódiu zpívaly a také malovaly. Počasí bylo ideální a děti si Dětský den opravdu užívaly. Přestože jich přišlo relativně dost, těch přímo ze Mšece zase až tak moc nebylo. Většina totiž se svými rodiči přijela z okolních obcí – z Rudy, Slaného, Kladna, Bdína a dalších obcí. Kromě Saxany děti nejvíce zaujala mladá paní Hanka Routová z Prahy, která jim na obličej namalovala to, co si přály. A fronta na její kresby byla stále nekonečná. Všechny tyto radovánky měly děti zdarma, hradil je městys Mšec. Je proto škoda, že je využilo jen relativně málo místních dětí.

Děti se učily na jevišti pod dohledem Petry Černocké malovat.

FOTO JIŘÍ ČERVENKA

Jen škoda, že ty lavičky byly od pódia tak daleko...

FOTO JIŘÍ ČERVENKA

Nafukovací hračky nemohly chybět.

Petra Černocká učila děti na pódiu zpívat.

FOTO JIŘÍ ČERVENKA

Přijeli ze Slaného

Jiří Piša se svou tříletou dcerou Amálkou přijeli ze Slaného. „Já jsem tady vyrostl, mám to tady rád, je tu hezká příroda a také sem jezdíme k rodičům. A jelikož máme rádi film „Dívka na koštěti“, tak jsme chtěli vidět Petru Černockou. Byli jsme tu i na Maškarním karnevalu, který se jim povedl, a tak jsme přijeli znovu,“ sdělil nám pan Piša. Jestli jeho dcera Amálka bude soutěžit u Saxany, ještě nevěděl: „Jo, to nevím, musím se jí nejdříve zeptat.“

FOTO JIŘÍ ČERVENKA

tady byli i na Mšeckém létě a děti tam také soutěžily na pódiu,“ prozradila jejich maminka.

FOTO JIŘÍ ČERVENKA

Nechali si ozdobit obličej

Na Dětském dnu jsem zastihl také Kateřinu Šumovou ze Mšece i s její osmiletou dcerou Kateřinou a pětiletým sy-

FOTO JIŘÍ ČERVENKA

nem Jiříkem: „My na tyto místní akce chodíme pravidelně, je krásné počasí, takže je to tady super.“ Malá Kateřina si nechala na obličej namalovat jednorožce a Jiřík si vybral postavičku Iron Mana.

PODÍVAT SE PŘIŠLI I UKRAJINCI

Na Dětský den zavítali i občané Ukrajiny. Anar Hamidov se svou manželkou Gunel a dvěma dcerami žijí od 8. března dočasně ve Mšeci, v bytovce. Pochází z Kyjeva a utekli sem před zuřící válkou v jejich zemi. Utekli již jednou, a to z Krymu, kde žili, právě do Kyjeva, když si v roce 2014 Rusko přisvojilo

tento ukrajinský poloostrov. On pracuje ve své vlasti jako ekonom a ona je medička, která předtím působila v Baku, v Ázerbájdžánu. Jejich starší dcera zde chodí na základní školu do třetí třídy a mladší navštěvuje místní MŠ. V současné době pracuje Anar jako kuchař na Červené stráni.

FOTO JIŘÍ ČERVENKA

DŘÍVE NOVOSTRAŠEČTÍ, DNES MŠEČTÍ

Kryštof a Marcela Balcerovi s dvouapůlletou Martinkou. „My jsme původem z Nového Strašecí, ale tady ve Mšeci již žijeme čtvrtým rokem. Líbí se nám tu, žijeme ve Slánské ulici dole na rohu, ale když se zvednul ten silniční provoz,

Dokončení na str. 6

Chtěly vidět dlouhou ruku Saxany

Rodina Šalounova s osmiletým Tomášem a devítiletou Lucií přijela ze Bdína. „Děti chtěly vidět dlouhou ruku Saxany. My ten film s Petrou Černockou máme všichni rádi. Před covidem jsme

SAXANA UČILA DĚTI ZPÍVAT I MALOVAT

Dříve novostrašečtí, dnes mšečtí
dokončení ze strany 5

tak to dobré nebylo, to nám zvonily i skleničky na stole. Zaplať pánbůh za ty radary, které tu rychlost řidičů na této silnici snížily. Teď díky dočasné uzavírce na Hvězdě po Slánské ulici kamiony nejezdí, ale až ji otevrou, tak to zase začne.“

Saxana jim učarovala

Tereza Lansdorfová s manželem, osmiměsíční dcerou Petrou a svým synem pocházejí ze Bdína. „Syn sem chodí do školy a film se Saxanou jsme už viděli snad milionkrát, takže jsme si to nenechali ujít,“ sdělila nám paní Lansdorfová.

Navštěvují všechny místní akce

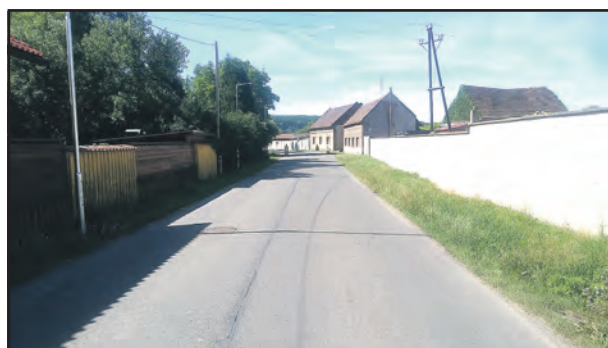

Markéta Becklová se sedmiletým synem Ondrou a stejně starou neteří Míšou Srpovou. „My chodíme na všechny místní akce, už jenom proto, abychom je svou účastí podpořili. Naposledy jsme tu byli na čarodějnicích. My jsme rádi za každou akci, kterou tato obec udělá. Před chvílí jsem si zpívala s Petrou Černockou, je to tady fajn, zaslouží si to fakt pochvalu.“

Jiří Červenka

BETONOVÉ SLOUPY ZMIZELY

Nejedná se o krádež, ale o plánované odstranění nevzhledných betonových sloupů, které se nacházely po pravé

Úsek ulice Důrasova bez betonových sloupů.

straně Důrasovy ulice až ke křižovatce s ulicí Vitovská a následně dál v této ulici. Sloupy byly odstraněny firmou Good Building, která prováděla zemní práce a výměnu kabelů NN. „Práce byly provedeny zodpovědně a to včetně odstranění základů pro sloupy. Tato část ulice hned vypadá jinak. Doufám, že skupina ČEZ bude i nadále pokračovat v ukládkách svých kabelů do země a dojde k odstranění dalších sloupů,“ dodal starosta Jiří Loskot.

- jč -

Jubilea

Gratulujeme spoluobčanům, kteří oslavili svá kulatá jubilea nebo úctyhodný věk. Přejeme jim vše nejlepší, hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do dalších let.

V květnu oslavili

Vaněček Miroslav	60 let
Šuma Dobroslov	60 let
Chocová Vlasta	65 let
Majerová Jana	75 let
Sachr Karel	80 let
Volf Jan	80 let
Nezbeda Jiří	80 let
Žáčková Květuše	83 let
Valentinová Jana	83 let
Hotová Marie	86 let

V červnu oslavili

Brutovský Štefan	60 let
Mužkovská Stanislava	65 let
Krois Karel	70 let
Nováková Miroslava	70 let
Chromá Marie	75 let
Šlajchrt František	80 let
Frolík Zdeněk	81 let
Fraňová Miloslava	82 let
Sedláčková Zdenka	83 let

JAK INZEROVAT VE MŠECKÝCH LISTECH

Vzpomínky, blahopřání či poděkování zveřejňujeme zdarma. Soukromou rádkovou inzerci lze podávat za 50 Kč + 21 % DPH/inzerát (do 150 zn. včetně mezer).

Firmy mohou inzerovat za 10 Kč + 21 % DPH/cm². Rádkové komerční inzeráty = 200 Kč + 21 % DPH/inzerát (do 200 znaků včetně mezer), 300 Kč + 21 % DPH/inzerát (201 – 400 znaků včetně mezer).

Kontaktovat nás můžete na tel. č. 313 572 113, 602 394 532, osobně na adrese naší redakce: Mšecké listy, Havlíčkova 1155, Nové Strašecí, či e-mailem: gelton@gelton.cz. Příspěvky můžete odevzdávat jak v naší redakci, tak i na úřadě městysu.

Manželství uzavřeli

Mikoláš Pajer a Aneta Boháčová, oba z Prahy, byli oddáni dne 4. června ve Třtici u kostela sv. Mikuláše

Aleš Líbrcajt a Gabriela Stehnová, oba z Lodenice, byli oddáni dne 18. června v Lodenici čp. 40

BÝVALÝ KUCHAŘ Z RESTAURACE NA KNÍŽECÍ TRAGICKY ZEMŘEL

Ve čtvrtek 19. května tragicky zahynul na dálnici D8 bývalý kuchař z restaurace Na Knížecí Jiří Gec, jenž pocházel ze Zlonic.

„Pracoval tu asi dva roky jako kuchař s Petrem Zenklem z Červené Stráně. Po dlouhém roční pracovní neschopnosti se vrátil do práce letos v březnu, ale nakonec se roz-

hodl změnit zaměstnání. Byl to velice zodpovědný kuchař, vždycky dbal, aby měl všechno v pořádku. Ale, bohužel, v květnu přišel o život na dálnici jako spolujezdec v dodávce,“ sdělil nám starosta Jiří Loskot, který mu byl společně se zaměstnanci úřadu v pátek 27. května na pohřbu.

Jiří Červenka

FILM DÍVKA NA KOŠTĚTI SE MI ZPRVU NELÍBIL, ŘÍKÁ PŘEDSTAVITELKA SAXANY PETRA ČERNOCKÁ

V sobotu 28. září zavítala do Mšce na Dětský den Petra Černocká (72), známá populární zpěvačka, skladatelka, textařka, a také představitelka hlavní role v dnes již kultovním snímku *Dívka na koštěti*. V restauraci Na Knížecí jsem s ní vedl neformální rozhovor. Po celou dobu byla bezprostřední, a já si říkal, že takhle by se to mohlo čtenářům líbit.

● O Vás je známo, že jste vystudovala operní zpěv a hru na klavír. Ale již ve Vašich 21 letech jste byla režisérem Vorlíčkem obsazena do hlavní role veleúspěšného filmu *Dívka na koštěti*. Jak jste k té roli vlastně přišla?

Já měla v tu dobu, kdy za mnou s touto nabídkou přišel Václav Vorlíček, už svou kapelu, s kterou jsem jezdila po koncertech. A také jsem nedlouho předtím odešla ze Semaforu, právě proto, abych mohla samostatně vystupovat jako zpěvačka. Jednou se Vorlíček přišel podívat do Semaforu na hru Čarodějky, no a já jsem tam zrovna hrála čarodějnicí. Proto si mě prý vybral, ale on hrozně rád fabuloval, takže nevím, jestli to byla pravda.

● Takovouto šanci v 21 letech hned tak někdo nedostane, oslavila jste to?

Já chtěla hlavně být zpěvačkou a jezdit po koncertech, takže o nějakém nadšení se nedá vůbec mluvit. Manažer mojí skupiny, mi ale řekl: „Hele, ještě nejsi moc známá zpěvačka, a jestli se ten film povede, tak by Ti to mohlo pomoci.“

● Jaký jste z toho filmu měla dojem, když jste ho dotočili?

Já na něm byla se svým manažerem, v té době to byl již můj manžel, na premiéře. A když jsme vycházeli z kina, tak jsme se tak rozpačitě dívali po sobě a říkali: „No, on už ten scénář byl takovej divnej...“

● A nakonec se z toho stal obrovsky úspěšný film. Jak Vás ta sláva zasáhla?

Máte pravdu, že okamžitě se z tohoto filmu stal velký hit. Premiérové filmy, včetně *Dívky na koštěti*, se tehdy promítaly v kině Blaník, dneska je tam Studio 2. Představte si, že tam zase hrají Saxanu. Režuruje to jeden z bratrů Cabanů, což byli už za mého mládí velké hvězdy. Jelikož se tam lita na koštětech, tak tam má takové složité aparatury. No, a já tam po těch letech zase hrají Saxanu, ale ukazují se až na konci představení, spíš tak pro ozdobu...

● Kde všude a v jakých zemích se tento film hrál, víte to?

Po celém světě. Já jsem s ním jako představitelka Saxany byla například v Mexiku, Tunisku, Německu... Co si pamatuju, tak všude na něj bylo vyprodáno.

● A jak Vás nadabovali? Poznávávali jste se?

No, vidíte, to už si vůbec nepamatuju, ale myslím, že to bylo vždycky s titulky. Když jsem ale hrála ve slovenském filmu „Otec“, tak mě nadabovali tak, že když jsem se na ten film dívala, tak jsem si ani nevšimla, že to nemluví já. Ale musím říct pravdu, víc než dabing mě v Mexiku zajímalo to, že jsem ke snídani dostala jahody. To mě ohromilo víc, než celý film na festivalu, to víte, bylo mi jednadvacet...

● Musím se přiznat, že jsem taky stál mezi prvními ve frontě na tenhle film, a vím, že jste se mně v něm líbila. Ale nepamatuju si, jestli jste už v té době měla nazpívané nějaké hity?

Měla, již jsem zpívala písničky, které jsou žádané dodnes, např. „Dám, všechno, co

Zúčastnila jsem se konkurzu na film „Jen ho nechte, ať se bojí“. Ale nakonec vybrali Helenu Vondráčkovou, protože byla vyšší, hezčí a slavnější. Ona to potom zahrála fakt slušně. Já jsem na ty konkurzy už potom nechodila, jelikož jsem byla v jednom kole s tou mou kapelou. A mě to herectví, abych byla upřímná, moc netáhlo. Navíc herectví nemám vystudované jako ostatní herci.

● Přesto jste roli Saxany, i když to byl Váš první film, zvládla velmi dobře. Měla jste při hraní s něčím nějaký problém?

To ne, mně, pokud si dobře vzpomínám, nedělalo problém nic. Mohla bych hrát i delší věci, ale já chtěla hlavně zpívat. Jednou jsem hrála manželku Kodetovi, na to si vzpomínám, protože to byl hezký mužskej.

● Seznámila jste se během filmu „Dívka na koštěti“ s nějakým hercem blížeji? Hráli v něm i známí čeští herci.

Já měla pořád v hlavě naši kapelu a koncerty. A ono když to vezmete, ti tři kluci, ti byli mladí, a ostatní zase oproti mně už starý. Ale třeba takový Menšík,

ve druhém díle však odmítl úplně, jelikož se mu scénář nelíbil, a to měl pravdu. Bylo vidět, že již ho nepsal pan Macourek.

● Jaké písničky jsou mezi Vašimi posluchači dnes nejžádanější?

Rozhovor s Petrou Černockou jsem uskutečnil v místní restauraci Na Knížecí.

● Kde na Vás chodí nejvíce diváků a kde naopak nejméně?

Nejvděčnější diváci v našem případě jsou na Slovensku, tam dokonce se mnou zpívají všechny moje písničky. Vůbec nechápu, jak si je mohou pamatovat. U našich slovenských sousedů je jeden starosta, který, kdykoliv k nim přijedeme, sedí vždy v první řadě, a je úplně nadšený. Takže to je náš největší fanoušek. Za slovenskými diváky jsou hned ti na Moravě. Naopak v Praze jsou většinu studentů čumáci. Ono je to také možná proto,

že tam mají obrovský výběr a jsou i trochu jinak založení.

● Stalo se Vám někdy, že přišlo opravdu jen pár diváků?

Ano, jednou, to bylo těsně před covidem a lidi se už báli chodit na představení, a tak v hledišti usedla pouze jedna paní s dvěma dětmi. My jsme si mysleli, že pořadatelka toto představení zruší, ale ona byla jiného názoru. Tak jsme hráli a zpívali pro jednoho dospělého a dvě děti.

● Jak se Vám v takovémto případě hrálo a zpívalo?

Nebudete mi věřit, ale my jsme si to s manželem užívali. Paní byla hrozně šťastná. Na každou soutěž přišly na jeviště její děti, jelikož tam jiné nebyly, a tak byly stále na pódiu a vždycky něco vyhráli. Myslím, že to pro ni a její děti je zážitek na celý život. Ještě jednou se nám něco podobného stalo na Výstavišti v Praze, dodnes nevím, proč tam tehdy téměř nikdo nepřišel.

● Jak jste prožívala covidovou dobu?

Řeknu vám, že jsem příšerně zlenivěla. Nic mě nebavilo, ani něco tvořit v kuchyni.

Dokončení na straně 11

Petra Černocká učila ve Mšci 28. května děti zpívat.

mám“, „Hádej mámo“ a „Jedou vozy“. Už jsem se držela v žebříčku nejprodávanějších desek v Supraphonu. Ale po tomto filmu se suverénně stala největším mým hitem píseň „Saxana“.

● Když se z *Dívky na koštěti* stal hit, byl o Vás zájem jako o herečku?

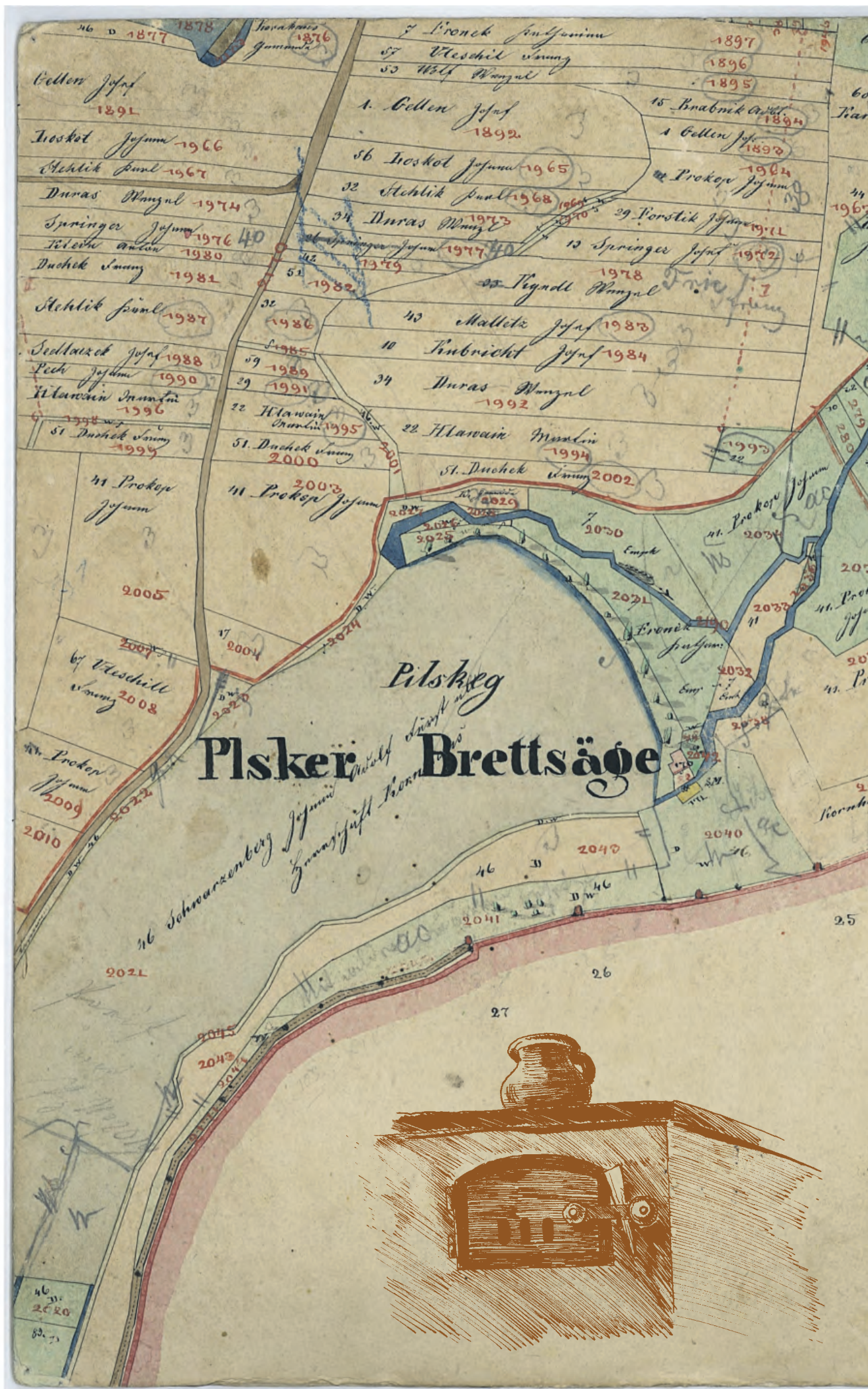
ten byl moc fajn, ale o tom to bylo známý, že byl přátelský.

● Říkala jste, že se Vám film *Dívka na koštěti* po přečtení scénáře nelíbil, jaký názor na to měli ostatní herci?

Co vím, tak Jan Kraus tam nechtěl vůbec hrát, protože to podle něj bude blbej film. Ale nakonec ho ukecali. Roli

FOTO JIŘÍ ČERVENKA

SLOŽTE SI STAROU MAPU MŠECE Z ROKU 1841

CO SE VE MŠECI DĚLO KOLEM ROKU 1841

Rok 1840: Obec koupila domek čp. 86 od Josefa Krátkého, aby měla kam umístit zadržené delikventy, než si pro ně přijdou císařští vojáci a dopraví je do trestnice. Do té doby se provinilý člověk musel držet v soukromém domě a tam hlídat. Dům zároveň sloužil i pro četníky a ponocného.

Rok 1840: Dne 18. června přijel do obce majitel mšeckého panství Jan Adolf ze Schwarzenbergu a zúčastnil se pobožností v den Božího Těla v kostele i v průvodu k oltářům. Tehdy

byly oltáře čtyři, ale bylo tak deštivo, že se došlo pouze ke dvěma, a to u školy a u domu Volfových, a pak se šlo zpět do chrámu. Kníže setrval až do konce pobožností, pak se vrátil do zámku a odtud odjel do Toužetína.

Rok 1840: Oprava zříceného stropu v pastoušce vyšla na 18 zl. Pastouška čp. 70 byla postavena z kamene a střechu měla slaměnou.

Rok 1841: Ve Mšeci stálo 118 domů

Rok 1842: Knížetem Janem Adolfem II. ze Schwarzenbergu

byla zrušena rychta česká a v čele městečka stanul pouze jeden rychtář, a to německý, kterého jmenoval kníže. Stal se jím Josef Pechoč z čp. 50.

Rok 1842: Kominíkem v obci byl jmenován Antonín Rak.

Rok 1842: V tomto roce působilo ve Mšeci 33 mistrů v nejrozličnějších řemeslech, 6 tovaryšů a 10 učňů.

Rok 1842: V panském chudobinci se nacházelo 8 chudých. Základní jmění měl 407,58 zl. a příjmů 277,18 zl.

V Národním archivu se nám podařilo nalézt starou mapu Mšece z roku 1841. Pochází tedy ještě z dob, kdy městy Mšec byl rozdělen na dvě rychty – českou a německou, a v čele městečka stáli dva rychtáři. Ve Mšeckých listech Vám budeme postupně přinášet jednotlivé části mapy, abyste si po několika číslech mohli složit velkou mapu Mšece z roku 1841. Děkujeme Národnímu archivu, že nám toto pro naše čtenáře umožnil. Redakce

DÍL MAPY Č. 21

6	5	4	3	2	1
12	11	10	9	8	7
18	17	16	15	14	13
24	23	22	21	20	19

Národní archiv, Stablní katastr
Indikační skizzy, sign. RAK 153
(celá skica)

ZE VZPOMÍNEK MALÉHO JAROUŠKA A KMETA JAROSLAVA

Dokončení z minulého čísla

A v roce 1910 to byl opět on, kdo našel kousek od první tragédie v lese vykrváceného Karla Perníčka. Toho rozdrápal kanec, kterého vedl na šachtu Markovna.

Na cestách do Klobuk a Jedomělce se stále častěji stavěl rád v hospodě a popíjel. Dopadlo to tak, že by bejvali přišli o barák. Dcera Miládka byla tak hodná, že zaplatila barák a ještě třeshňovku, kterou mají stále. Ale myslím, že pak, když už byl starší, všichni ho chránili od pití a celkem se jim to dařilo.

Antonín Šubrt měl pět dětí. Nejstaršího Antonína nechal vystudovat, a ten se později stal poštovním v Novém Strašecí. Druhá byla Miládka (později paní Motyčková, vzala si syna hajného). Ta byla po tátovi tmavovlasá a kurážná a otec jí sehnal krásnou službu na pozdeňské fořtovně, kde byla až do své svatby. Ve fořtovně byl moc hodný pan lesní Prokůpek, jeho paní chodila dvakrát denně do kostela a všechno tam vedla Miládka. Tu museli poslouchat i o raportech i hajný. Měla tam velmi pěknou dobrou placenou službu a ukládala si na knížku. Třetí byl Franta, z kterého se stal moc šikovný zedník a měl později na severu velkou zednickou partu. Nejmladším synem byl Pepík. Od mládí hrál divadlo, byl v Osvětové Besedě Pozdeň a výborně zpíval.

A pak tu byla dcera Boženka, u které jsem už dříve zmínil, že hrála v Kostnických plamenech. Byla krásná po mamince, blondýnka, typem Eva Pilarová. I té táta opatřil velmi dobrou službu v hospodě a řeznictví u Zůň, ještě chodila do cementárny. Měla se tam moc pěkně, bylo to pro službu to nejlepší místo. Pan Antonín Zůň sice pocházel ze Hřešic ze statku, ale měl otevřené srdce pro chudé.

Boženka měla krásný hlas a zpívala na všech vystoupeních. V té době v Pozdni bylo pět obchodů a nakonec se ote-

víral konzum Včela u Bělských. Nastoupil tam krásnej mladěj chlapec, milej, i když se jmenoval Václav Protiva. Raz dva tři a s Boženkou se dali dohromady a slušelo jim to moc. Na vystoupeních jim hrával pan Bělský s hostinským Pokorným a oni zpívali nádherné pražské písničky. Mně se nejvíc líbilo: „Kdo jedenkrát měl někoho rád, ten často bude si na krásný sen vzpomínat.“ Já měl to štěstí, že můj tatínek s Václavem Horou je chodili líčit. A já bych nedal pokoj, abych tam nebyl. Takže si to všechno pamatuju a rád na to vzpomínám.

Do Boženky se ale zbláznil Helenčin muž Kučera, nabídl jí roli v novém dějství a zahrnoval ji různými dary. Zničehonic přišel do krámu staré Cífky z hájovny a obecní zpravodaj hlásil: „Nesu novinu, nesu novinu, Božka Šubrtovic utekla s Kučerou do Prahy.“ A Protiva, když se to dozvěděl, zavřel krám a okamžitě se prý do dvou dnů přihlásil do Španělska, kde probíhala válka. Za necelé tři měsíce přišla zpráva od jeho rodiny, že byl zastřelen v bitvě.

jeho. Samo sebou Šlégrovic to přijali, Jaroušek rostl jak z vody u Kučerů a Helenka byla ta nejlepší máma, jaká mohla být.

Božka se neobjevila.

Byla válka a dozvěděli jsme se, že Boženka svou krásou omámila mistra Čech v boxu Sedláka, měla dalšího chlapečka a žila šťastně v Praze. Jenomže boxer Sedlák se dostal do rozepří s gestapem, takže se odstěhovali na čas zpátky do Pozdne do Šubrtovic baráčku. Pamatuju si na to. Boženka se nakonec skamarádila i s Helenkou a Kučerou, a pořád toužila po tom sprátelit se i se synem Járou. Jednoho dne přišla do školy zeptat se, jak se Jára učí. Pan řídící ho samozřejmě pochválil, že má samý jednotky a že z něj může mít radost. A Boženka řekla: „Nemám, pane řídící. Představte si, že on mě nezdraví, a to mě

hrozně bolí a mrzí.“

Život běžel dál, Boženka se čas od času zastavila u Kučerů a jistě si ještě odvezla ve válce potřebné potraviny. Kučera se mezi tím stal starostou, starostoval skoro osm let, divadla už nehrál.

Helenka z jednání manžela radost rozhodně neměla: jednou měla přes tři hodiny záchvat. František Kučera napsal dopis: „Už to trvá tři hodiny a pořád se nemá k životu. Věřím, že to nebude dlouho trvat a budeme, Boženko, spolu.“ Dopis nechal ležet, aby si ho Helenka přečetla. Helenka poté napsala dopis Boženě, že jim nechce stát v cestě: „Jen si ho vem, uvidíš, co je to za lumpa.“ Poté se oběsila ve stodole.

Asi do roka se Boženka objevila v Pozdni. Od smrti Helenky Kučera začal chřadnout, padal, slintal, takže ho asi po čtyřech měsících Boženka odvezla do nějakého zařízení, kde zemřel. Jára mezitím dorostl, prodal to tu a odešel.

Já pořádál Sjezdy rodáků. Na čtvrtý nebo pátý Sjezd Boženka dorazila. Měl jsem z toho velkou radost, vřele jsem jí přivítal a řekl jsem jí, že mi bylo strašně líto, když zpívali „Kdo jedenkrát“. Jestli by jí nevadilo, že bych si tu písničku s ní

postarat. Když to vezmu kolem a kolem, nebejt jeho, tak by ani nebylo naší Osvětové Besedy a nemohla by letos slavit 70. výročí. Kolik nám jeho pokolení dodalo umělců! Miládka zpěvačka a herečka v Besedě, její syn Josef Motyčka, zpěvák a kapelník, jeho manželka Květa taky v Besedě, se vším mi pomáhala, dělala kostýmy. A vnučky Miládky Katka, Danča, zpěvačky (právě Danča Motyčková, na kterou je vždycky spoleh, našla fotku Helenky. Fotka byla zahrabaná na pozdeňském hřbitově v hlině vedle hrobu). A Anuš Paurová, taky zpěvačka. Dále Josef Šubrt nejmladší, herec, taky loutkový divadlo hrával, stal se členem souboru, byl velkej zpěvák. Oženil se, po letech se vrátil z Bělčova, přivedl ženu Elišku, která

Nejmladší Josef Šubrt s manželkou Eliškou.

ZE SOUKROMÉHO ARCHIVU DANY MOTYČKOVÉ

Zleva: Marie (Milada) Motyčková roz. Šubrtová (sestra Boženy), Kateřina Sedláková (vnučka Boženy), Anna Šubrtová (dcera Marie Motyčkové – neteř Boženy), Jiří Sedlák (syn Boženy), Božena Sedláková, roz. Šubrtová.

ZE SOUKROMÉHO ARCHIVU DANY MOTYČKOVÉ

o Sjezdu zazpíval. Zazpívali jsme si a ona říká: „Pane Ulrich, já vám za všechno děkuju. Jak to všechno víte?“ „Protože jsem byl mladěj a zvědavěj. A neříkej mi pane Ulrich.“ „Ne, já chtěla jen vyjádřit, že jste jako velkej člověk, co všechno jste dokázal, a slibuju, že zas přijedu.“ Na několika sjezdech byla, pak jezdila až do smrti k Mírovi Šubrtovic a taky k Miládce. Její druhý syn odešel na stálo do Ameriky, byl se tu podívat, má tu dceru.

Boženka mi tenkrát na Sjezdu rekla: „To víš, Jaroušku, osudu neutečeš.“ A já to od té doby používám. Mně jich bylo obou líto. Helenka byla strašně moc hodná a Boženka nadaná, a jejich příběh skutečně demonstuje „Osudu neutečeš“.

A proč jsem se k tomu vyprávění vůbec dostal? Slíbil jsem před několika lety, že to napíšu, ale donutilo mě to až teď, jak jsem začal víc přemýšlet. Tím, že umřel Jenda Komena a já byl smutnej, tak jsem si prostě vzpomněl na ten příběh a řekl jsem si: „Ježíš, vždyť já ho dlužím Červenkově a taky ať to všichni vědí, jaký osudy potkaly dvě děvčata z Pozdne.“

Začal jsem Boženčino rčení Osudu neutečeš opravdu používat. A je to svatá pravda. Antonín Šubrt byl úžasnej člověk, chytřej, dobře se chtěl o děti

byla dekorovaná jako nejhodnější zpěvačka v mém souboru. A velká konferenciérka, generál po Miládce, další Eliška nyní provdaná Kytková. A nejmladší benjamínek Mírek Šubrt – zpíval i hrál, kdysi hrál velkou roli nebožtíka v Pěkné hodině, úžasně nadanej a velkej aplaus nastával po jeho vystoupení: „Děvka z Moravy, promiňte, dívka z Moravy“. Před tím si vzal Naďu, která s námi samozřejmě taky účinkuje a patří do týmu nejlepších zpěváků – její táta byl největší kapelník pana Klempta, zástupce a zpěvák. A ještě dvě vnučky Franty Šubrt: Jana a Jiřka Sagarovy. Jiřka zůstala prknům věrná celý život a patří trvale mezi největší hvězdy souboru. A vnučka od Pepíka Šubrtu Petruška Šubrtová.

Tak vidíte, jak nám rod Šubrtů pomohl.

Když se v Pozdni narodil Mírek Šlégř, jeho otec požádal svého bratra, aby šel za kmotra. Bratr ale poslal Helenku. Té se malý Míreček moc zalíbil a řekl faráři: „To je celá naše Miluška!“. Mírek pak jako dospělý musel ve farní kronice vyřizovat, aby tam nebyl veden jako žena. Několikrát mi to vyprávěl Mírkův syn, náš konferenciér Míra Šlégř.

Jaroslav Ulrich, Pozdeň
(autor mšecké hymny)

NOVÉ ZÁSAHOVÉ VOZIDLO MŠEČTÍ HASIČI NEDOSTALI

Výjezdy jednotky požární ochrany městyse Mšec

Od počátku letošního roku byla jednotka mšeckých hasičů vyslána k několika událostem. Dne 17. února vyjízďela celkem dvakrát k padlému stromu na komunikaci. Jednalo se o komunikaci v lokalitě Martinice a komunikaci do Nového Strašecí.

Dne 4. dubna vyjízďela jednotka ve večerních hodinách opět na odstranění padlého stromu na komunikaci v lokalitě Martinice. O den později byla jednotka vyslána k požáru dřevěné boudy v chatové oblasti Řevničov – Bucek. Jednotka byla při cestě k zásahu odvolána pro dostatečný počet sil a prostředků v místě události.

Dne 20. května vyjízďela jednotka oběma vozy k požáru stodoly v obci Lužná, který vznikl po zásahu blesku do objektu. Jednotka byla vyslána k zásahu po vyhlášení druhého stupně poplachu, ke střídání již zasahujících hasičů. Jedna skupina připravila CAS k doplňování vody, druhá skupina se připravila pro zásah v dýchací technice. Po lokalizaci požáru zasahujícími jednotkami byli velitelem zásahu naši hasiči uvolněni k odjezdu zpět na základnu. Zásahu se účast-

nilo celkem třináct jednotek s devatenácti vozidly.

Školení a kurzy mšeckých hasičů

Ve dnech 16. 19. dubna proběhl základní kurz pro nositele dýchací techniky, kterého se v Rakovníku, na stanici HZS ČR, zúčastnili dva naši členové. Společně s ostatními členy jednotek absolvovali Martin Štýbr ml. a Jan Milota teoretické základy obsluhy a následně praktické cvičení s dýchacími přístroji. Závěrečná praktická zkouška proběhla ve cvičném polygonu HZS ČR na stanici v Příbrami.

Dne 22. dubna se členové naší zásahové jednotky zúčast-

není členů jednotek při poskytování první pomoci.

Pomoc ukrajinským hasičům

Na základě výzvy HZS k pomoci ukrajinským hasičům jsme se po dohodě se starostou obce připojili do sbírky vybavení pro ukrajinské hasiče. Vybrali jsme několik prostředků, které byly požadovány ve výzvě. Z našeho vybavení jsme do sbírky věnovali dýchací přístroje, kterým končí příští rok životnost, čtyři hadice C, starší zásahový oblek a drobný zdravotnický materiál. Tyto věci jsme dne 3. března předali na stanici v Rakovníku. Odtud putovaly společně s dalšími dary od ostatních jednotek do shromažďovacího centra a následně na hasičský institut do ukrajinského Lvova.

Zpět na start

V minulém vydání Mšeckých listů jsem se v rozhovoru s p. Poštou zmínil o získané dotaci na novou cisternovou automobilovou stříkačku (CAS). Jelikož naše vozidlo je již veterán, považujeme za nutné řešit

nákup nového vozidla. Z tohoto důvodu jsme v loňském roce společně s vedením obce věnovali nemalé úsilí na zpracování a podání žádosti na základě zveřejněné výzvy ministerstva vnitra „JSDH_V4_2022“ na pořízení nového zásahového vozidla. MV – generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky (dále jen „GŘ HZS ČR“) zveřejnilo dne 15. prosince loňského roku pořadník pro poskytnutí dotací. Celkem bylo vybráno 69 jednotek, jednotka městyse Mšec se umístila na šestém místě. Byl to pro naši jednotku hezký dárek k Vánocům a s uspokojením jsme očekávali další postup. Dne 14. dubna 2022 vyda-

Vyhrazené finanční prostředky pro 69 jednotek byly přesunuty kamsi jinam. Paradox, když si vzpomenu, jak jsme na základě výzvy HZS dělali sbírku vybavení pro ukrajinské hasiče, a velice pečlivě jsme zvažovali, co můžeme darovat. Na naše hasiče jaksi nezbylo, takže zpět na start.

Oprava CASky

Vzhledem ke stáří naší výjezdové CASky a plánované technické kontrole je v současné době prováděna její oprava. Vzhledem k rozsahu oprav byla naše CASka hned druhý den po zásahu v Lužné vyřazena ze strojní služby, takže v současné době není

schopna výjezdu. Opravy se provádějí na motoru, spojce, palivovém čerpadlu, vzduchojemech a prováděna je také oprava nebo výměna všech zkorodovaných částí karoserie. Těch je za dobu užívání vozidla nepočítaně. Veškeré opravy provádějí hasiči svépomocí pod vedením hlavního strojníka, pana Maloše.

Doufáme, že se nám podaří všechny potřebné opravy úspěšně v dohledné době dokončit a opravená CASka nám bude ještě chvíli sloužit.

Za JPO SDH Mšec zpracoval
Martin Štýbr st.

Praktické cvičení s dýchacím přístrojem na stanici v Rakovníku.

Mšeckí hasiči při opravě CASky.

lo GŘ HZS ČR a následně zaslalo na úřad naší obce (a předpokládám, že na dalších 68 vybraných obcí) „Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o poskytnutí dotace“. Jako důvod je v tomto rozhodnutí uveden přesun vyhrazených finančních prostředků v rámci státního rozpočtu pro rok 2022 na jiné účely.

FILM DÍVKA NA KOŠTĚTI SE MI ZPRVU NELÍBIL...

Dokončení ze strany 7

Já nejsem žádná kuchařka, která by k něčemu takovému měla vztah. Tvůrčí činnost mně ale hrozně chyběla, a tak jsem se nakonec vrátila k malování. Chytl mě to tak, že jsem nemohla dopsat, abych na svůj rozdělaný obraz mohla domalovat třeba řeku apod. A jelikož ta covidová doba byla dlouhá, tak jsem namalovala tolik obrazů, že mohu dělat i samostatné výstavy, a taky je dělám. Maluju i pro lidi, a hádejte, co po mně nejvíce chtějí, abych jim namalovala?

● Já bych asi chtěl Saxanu...

No vidíte, a oni taky. Teď byla Saxana na Karlově mostě a byla hned pryč. Tu bych mohla malovat pořád, ale to mě zase nebaví.

● Máte na Saxanu licenci?

Nemám, ale to mně nemůže nikdo zakázat, abych ji malovala. Ale všimla jsem si, že jedna jihočeská firma má v názvu Saxana a dívku na koštěti. Takže tam ji asi mají...

● Nevadí Vám, že si lidé, když Vás někde vidí, vybaví v první řadě Saxanu a možná až potom zpěvačku?

Saxana a já, to je až do hrobu. Ale dnešní čtyřicátníci si mě ani jako zpěvačku už nepamatovali. Vrstevnice mojí dcery, které je kousek přes čtyřicet, když k ní přijdu na návštěvu, tak ani neví, že moje nejznámější písničky, které občas slyší v rádiu, zpívám já.

● Pamatujete si ještě všechny na zářkadla, která Saxana vyčetla z Lexikonu kouzel?

To víte, že jo.

● Tak schválně jo, jak tedy,

Saxano, zní Vaše nejdelší zářkadlo?

Tak tohle je jediné zářkadlo, které si nikdo nepamatoval. Ale já to tedy zkusím... Deteremex, sindramoplax, vebete mexamboxplex (pozn. red.: snad jsem to napsal dobře, hrozně rychle to totiž ze sebe Saxana vychrtila).

A teď vyzkouším já vás. Víte, v co jsem se jako Saxana proměnila, když jsem tohle odříkala?

● Asi v něco hodně velkého, když je to zářkadlo takhle dlouhé...

Vidíte, nepamatujete si to, dala jsem takhle ruce před sebe, proměnila jsem se v sovu a odléta do říše lidí.

A to je dobře, že se Vám to povedlo, lidé Vás tu mají rádi.

Jiří Červenka

LEXIKON KOUZEL, S KTERÝM SAXANA ČAROVALA, MU NA POSLEDNÍ CHVÍLI VYFOUKLI...

S Petrou Černockou zavítal do Mšec i její manžel, kytarista Jiří Pracný (69), který s ní žije již třicet let.

Při této příležitosti jsem se ho zeptal, zda náhodou nesbírá rekvizity z filmu Dívka na koštěti, když v něm jeho manželka ztvárnila hlavní postavu Petru Černockou.

„To mně ani nepřipomínejte. Mohl jsem mít knihu Lexikon kouzel, z které Saxana čarovala ve filmu Dívka na koštěti. Prodávali ji v jednom pražském bazaru. Když jsem si ji přišel koupit, prodáváč mi řekl, že si ji včera jeden pán koupil. Kdo jí do toho bazaru dal, ani za kolik jí prodávali, nevím.

Ale někdo ji musel z Barandova šlohnout.“

Když jsem se ho zeptal, kolik by za ni byl ochoten zaplatit, předstihla ho v odpovědi jeho manželka Petra Černocká: „Pětikilo, víc ne, to bych ho hnala.“ Když se ale ke mně naklonil, tak mi řekl, že by za ni dal určitě víc, že manželce přiznává pouze menší útraty...

A jak ta kniha vlastně vypadala: „Byla to velká tlustá kniha, jak je vidět i ve filmu, ale mám za to, že všechny stránky v ní, až na pár, byly bílé, nepotřesené,“ prozradila mi sama Saxana alias Petra Černocká.

Jiří Červenka

PŘED 130 LETY DOKÁZALI NEZNÁMÍ LUPIČI VE MŠECI ZA JEDNU ČERVENCOVOU NOC SPÁCHAT JEDENÁCT LOUPEŽÍ

KRESBA LADISLAV OPLT

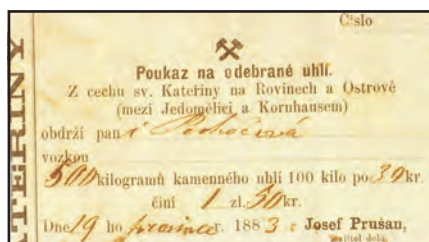
V noci z 19. na 20. července 1892 neznámí lupiči provedli ve Mšeci jedenáct pokusů o loupež. Ta se jim ale podařila pouze v tomto knížecím hostinci „Židovna“ u pachtyře Josefa Vinklera. Ze zamčené zásuvky prádelníku, v místnosti, kde spala služka spolu s pěti dětmi, ukradli 165 zl., kapesní hodinky a prsteny. O vypátrání zločinců se snažili tři místní četníci (c. k. strážmistr a dva závodčí), nicméně marně.

- jč -

JAK SE NA MŠECKU TĚŽILO UHLÍ

V katastru obce Mšec se uhlí těžilo u Ostrova v malodolu „František“, který byl provozován již minimálně počátkem sedmdesátých let 19. století. V roce 1873 měl patřit panu Markesovi z Prahy. Později byl údajně převeden rodině Kaufmanově. Nicméně v roce 1880 nechal těžař Průša vystavět koněspřežnou vlečku, což výrazně tomuto dolu pomohlo.

Tato mšecká koněspřežná vlečka vedla od překladiště u hájovny Ostrov až k uhelnému malodolu František. Byla 2,5 km dlouhá a rozchod kolejí měla 60 cm.

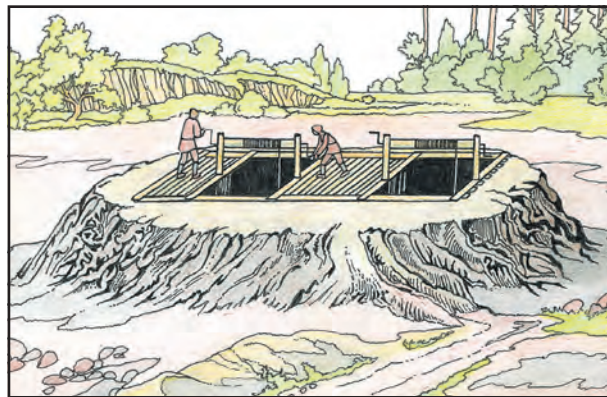

Poukaz paní Pechočové na 500 kg odebraného uhlí za 1 zl. a 50 kr. z dolu Josefa Průša ze dne 19. prosince 1883.

so. Štajgroval zde jistý Anýž, který s ostatními osmi havíři v dole pracoval. Ort (předek) dolu měřil na výšku slaje 60 cm a široký byl až 20 metrů. Větrání důl neměl žádné, když bylo dusno, tak se nefáralo.

Později důl provozoval Antonín Absolon (1862 – 1920), jenž pocházel z Trhové Kamenice a žil ve Mšeci čp. 165, s Josefem Pichem (1854 – 1911). V roce 1899 malodůl koupil František Absolon. Těžilo se zde až do roku 1904. Josef Pich se poté stal nájemce mšeckého hostince Židovna.

Důl byl šedesát metrů hluboký o průřezu 2,5 x 1,5 metru. Uhlí se zde vytahovalo rumpálem, ten měl dvě kliky a u každé

Takto vyhlížely mšecké uhelné malodoly v sedmdesátých letech 19. století.

stál jeden „tahač“. Váha kbelíku s uhlím, který vytahovali, činila 60 kg. Pod zem se fáralo po šestimetrových fártch (žebřících) a rubat se muselo vleže a nabo-

Pocházel z Hvězdy a ve Mšeci žil v čp. 199. Byl ženat s Antonií, roz. Andělovou z Běhčína. Zemřel v roce 1911 ve věku 57 let.

V roce 1880 zahájila provoz mšecká koněspřežná vlečka, která vedla od překladiště u hájovny Ostrov k uhelnému malodolu František.

Kousek odtud u Ostrova – Bor se nacházely Pondělíčkovy doly, například důl František Josef či Míla I. a Míla II. Jámy měly hloubku 15 až 20 metrů.

Majitel uhelných malodolů Karel Pondělíček (*1873) jako Sokol.

Rod Pondělíčků pocházel z Nezabudic, po Bílé hoře emigroval do Německa. V roce 1758 se však do Čech vrátil. Zdejší doly založil František Pondělíček (1818 – 1869), syn horníka Františka Pondělíčka a Marie Kohlerové z Mrtníku. Oženil se s Josefou Jakoušovou (dcera těžaře Josefa z Libovic, který provozoval uhelné malodoly v Hříšku) Žili v Jedomělicích čp. 54. Zemřel v 51 letech dne 26. února 1869 na vodnatelnost.

V důlní těžbě pokračoval Františkův syn Vojtěch Pondělíček (*1832), který se 19. května 1874 oženil s 36letou Kateřinou Hrdinovou, dcerou půllátníka Josefa z Lodenic 17. Spolumajitelem dolů se stal i jeho mladší bratr Václav Pondělíček (4. 4. 1844 – 23. 11. 1919). Dne 21. listopadu 1871 se oženil s Marií Paurovou (1838 – 1924) z Pozdně čp. 14. Zemřel v 75 letech na srdeční vadu. S bratrem Františkem (1847 – 1909)

z Jedomělic čp. 53, jehož manželka Terezie Kolaříková (1859 – 1908) pocházela z Lodenice u Mšce, se stali spolumajiteli dolů na Ostrově. Václav měl syna Karla (*1873) a dceru Annu (*1874). Bratr František přivedl se svou manželkou na svět deset dětí, a to: Josefa (*1870), Ladislava (*1872), Františka (*1876), Bohumila (1878 – 1878), Annu (1879 – 1881), Bohumila (1882 – 1882), Lamberta (*1883), nepojmenovaného chlapce (1885 – 1885), Karolínu (*1888) a Emiliana (*1892).

Václavův syn Karel Pondělíček (27. 1. 1873 – 1955) poté doly zdědil a pokračoval v těžbařské činnosti. Dne 23. července 1901 se oženil s Annou Špiritovou (27. 3. 1879) z Jedomělic čp. 14

– 1914), Annu (1911 – 1993), Ladislava (1915 – 1993) a Vlastimíra (1918 – 1925). Doly provozoval v letech 1916 až 1919, poté, co se přestalo dolovat, se odstěhoval do Pozdně na statek. Zemřel v 82 letech.

Tyto doly však nebyly jedinými, které se v okolí Mšce vyskytovaly, a na některých byla těžbařská činnost obnovena během druhé světové války. Po válce však byly doly zabaveny a provoz zastaven. Malodolům Kladensko-slánsko-rahovnické pánve se velmi dobře věnuje Karel Kestner, seznámit se s nimi můžete na webových stránkách <http://malodoly.netstranky.cz>, z těch jsem také hodně čerpal.

Jiří Červenka

P.S.: Na skupinové fotografii rodiny Václava Pondělíčka sedí první dívka zleva 12letá Marie Pondělíčková, která byla

Rodina majitele uhelných dolů Václava Pondělíčka v roce 1916. Horní řada zleva: Václav Pondělíček, manželka Marie, roz. Paurová, snacha Anna, roz. Špiritová (na klíně se svým synkem Ladislavem), v dolní řadě zleva vnuci Václav, Marie, Anna a Žofie.

(dcera rolníka Františka Špirity z Jedomělic čp. 14. Měli spolu sedm dětí: Žofii (1905 – 1985), Marii (1904 – 1928), Václava (1906 – 1985), Ladislava (1908

v roce 1928 zavražděna. Obviněn z vraždy byl její bratr Václav, který na snímku sedí vedle ní. O tomto případu jsme psali ve Mšeckých listech č. 06/19.

Práce na mšecké koněspřežné vlečce kolem roku 1880.

NA DUBNOVÉ ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA PŘIŠLO JEN SEDM MŠECKÝCH OBČANŮ

Dne 28. dubna se přímo v sále restaurace Na Knížecí konalo již 21. veřejné zasedání zastupitelstva městyse v tomto volebním období, a účastnil se ho rekordně malý počet mšeckých občanů. Přišlo jich jen sedm.

Po zahájení zasedání a seznámení účastníků jednání s nezbytnými rozpočtovými opatřeními, zejména s navýšením paragrafu 2223, který se týká bezpečnosti silničního provo-

o tom, kolik členů bude mít zastupitelstvo Mšece v následném volebním období. Nakonec byl přijat návrh, aby příští zastupitelstvo mělo stejný počet členů, jako doposud, tudíž devět.

Na 21. veřejné zasedání zastupitelstva městyse přišlo jen sedm občanů Mšece, stejně mšeckých zastupitelů.

zu, kdy se za částku 506.893 Kč nakoupily ukazatele rychlosti, zastupitelé městyse jednali

Následně zastupitelé schválili podání žádosti na zařazení prvku aktivního monitoringu

(PAM) – měřiče rychlosti v městyse Mšec, na Dopravní portál Středočeského kraje – č. komunikace I/16. Záběry z radaru tak budou k dispozici Policii ČR, která díky detailním záběrům SPZ a jednotlivých lidí může při řešení kriminálních skutků rozklíčovat konkrétní vozidla a lidi. Pro městyse je to k zajištění bezpečné rychlosti projíždějících vozidel a z hlediska prevence kriminality jednoznačně výhodné.

Poté, co zastupitelstvo městyse vydalo změnu č. 2 Územního plánu Mšece a schválilo Strategický a rozvojový plán městyse Mšec na období 2022 – 2027, byl také schválen zástupce na konání všech valných hromad společnosti Vodárny Kladno – Mělník, a stal se jím starosta Mšece Jiří Loskot.

Po zprávě starosty se rozběhla diskuse. V ní J. Závora upozornil na špatný stav krajnice silnice I/16 ve Slánské ulici, a to na straně, na které je zhotovena nová kanalizace. A že vedení městyse by se mělo zasadit o to, aby tato krajnice byla uvedena do původního stavu, což znamená, že by měla být o zhruba 70 cm širší. Starosta Mšece přislíbil, že kontaktuje ŘSD a bude tento problém s nimi řešit.

Jeden z mšeckých občanů se vyjádřil také k úsekovému měření na silnici I/16, poděkoval T. Rosenbaumovi za jeho úsilí, které v této věci vynaložil, a zmínil, že po instalaci zařízení úsekového měření řidiči projíždějící po hlavní mšecké silnici výrazně zpomalili. A také upozornil na skládky nepotřebných věcí, například sedačky, starého lina atp., které vznikají podél silnice, či spíše cesty v ulici Kaštanka.

Libor Pošta

Rekonstrukce silnice I/16 v obci Hvězda. Foto Jiří Loskot

SILNICE I/16 BUDE UZAVŘENA AŽ DO ZÁŘÍ

Silnice I/16 v obci Hvězda se měla po posunutém termínu ukončení uzavírky otevřít 6. června. Po tomto termínu měly probíhat práce v obci Hvězda při jednosměrném provozu, a za pomoci světelné signalizace. Ale dodavatel stavby požádal z důvodu složitosti prováděných prací o prodloužení celkové uzavírky až do září

a Středočeský kraj jako místní příslušný orgán toto prodloužení uzavírky povolil.

„To nám sice zjednoduší výstavbu nových chodníků a nového osvětlení při silnici I/16, ale na druhou stranu nám to ubere zákazníky v restauraci Na Knížecí,“ reagoval na prodloužení uzavírky starosta Loskot.

-jč-

NÁDRŽKA TĚMĚŘ VYSCHLA

Vedra posledních dnů a velmi malé srážky se podílejí na suchu, které zásadně ovlivňuje i stavy vodních hladin našich rybníků. Všechny rybníky na Lodenici jsou dnes bez přítoku, protože potok již vyschl. „Nejenom rybáři ale i zeměděl-

ci čekají na déšť jak na smilování. Pokud bude sucho dále pokračovat, tak mohou být ohroženy i ryby v našich rybnících. A také výnosy zemědělců mohou být kvůli suchu velmi malé. Tak snad zaprší,“ doufá starosta Jiří Loskot.

-jč-

Nádržka nad sádkami je skoro na suchu.

FOTO JIŘÍ LOSKOT

CO NOVÉHO V RESTAURACI

Co nového v restauraci Na Knížecí, na to jsem se zeptal starosty Jiřího Loskota.

● Jak vypadá současná personální situace v restauraci?

Od dubna v restauraci pracuje pan Štefan Vavřín jako hlavní kuchař a částečně i jako provozní restaurace. Odešel číšník Tomáš Belányi, kterého nahra-

dil Roman Hanko. Také zkoušíme novou mladou servírku, tak uvidíme.

● Kolik se v současnosti vaří obědů?

Přes víkend je to do 50 obědů, ale přes tento víkend (11 a 12. května) jsme dělali v sobotu 90 obědů a v neděli 70, což zase není vůbec špatné.

-jč-

MŠECKÉ LÉTO

sobota 16. července

15:00 – 17:00	
Dětské odpoledne projížďka kočárem taženým koňmi, kteří hráli v několika českých filmech, hry a soutěže pro děti	
17:30 – 18:30	
Zastodeset (rock-pop)	
19:00 – 20:00	
Perutě (rock-pop)	
20:00 – 20:40	
Jan Vaidiš iluzionista - objevení amerického Harleye / premiéra	
20:45 – 21:45	
Petra Černocká se skupinou Bokomara (folk-rock)	
22:15 – 01:00	
Ikaros (taneční kapela)	

Prodejní stánky s občerstvením a s výrobky rukodělných prací.

Vstupné zdarma

USKUTEČNILA SE 4. OLYMPIÁDA DĚTÍ A MLÁDEŽE ZŠ A MŠ BEZ HRANIC

Ve dnech 8. – 9. června se po dvouleté covidové pauze uskutečnil 4. ročník Olympiády dětí a mládeže svazkové ZŠ a MŠ Bez hranic. V ranních hodinách odvezly čtyři smluvní autobusy všechny žáky z Tuřan a žáky prvního stupně ze Mšce na Lány, kde v zapůjčeném sportovním areálu proběhly atletické souboje žáků. Těm předcházela slavnostní zahajovací ceremoniál včetně defilé tříd, vztyčení vlajky svazkové školy při znění hymny ČOV, slibu sportovců (četl David Skalický z 5. třídy ZŠ Tuřany), slibu rozhodčích (četla Ing. Eva Slavíková) a přivítání předsedy DSO pana Jiřího Loskota, který po krátké zdravici zapálil olympijský oheň a olympiádu zahájil.

Potom už se žáci po ročnících kovářském běhu, 1.- 3. třída hod míčem, 4.- 5. třída skok vysoký, vy-

remoniál za zvuků olympijské fanfáry probíhal ihned po skončení každé disciplíny. V závěru olympijského dne ještě byly uděleny diplomy za mimořádné výkony či jednání „fair play“.

Po sejmutí školní vlajky a závěrečném defilé tříd při znění nesmrtelné písně skupiny Queen We are the Champions se téměř 200 dětí s olympiádou rozloučilo. Žáci po celou olympiádu podávali vynikající výkony na hranici svých možností a překonali 8 školních olympijských rekordů.

Za stále hrozícího deště měl podobný scénář (slib sportovců četla Zuzana Bystřická z 9. třídy, slib rozhodčích Ing. Martin Hrabánek) včetně zahájení a závěrečného ceremoniálu i druhý olympijský den,

jen žáků II. stupně bylo méně. Své síly poměřili ve sprintu na 50 m, skoku dalekém, skoku vysokém, vrhu koulí a vytrvalostním běhu na 1000 m (hoši 8. – 9. třídy na 1500 m). K vidění bylo mnoho hodnotných výkonů a jistě mnozí z žáků mile překvapili i sami sebe, překonáno bylo 6 našich rekordů. Všichni zúčastnění zaslouží velké uznání!

Celou olympiádou se nesla mimořádně příjemná slavnostní atmosféra se vzájemným fanděním a povzbuzováním, spřátelením našich žáků, ohleduplností a čestným soupeřením. Pro mnohé se stala inspirací a motivací k pohybovým aktivitám pro další období, čímž došla k naplnění svého poslání.

Mgr. Milan Dvořák,
ředitel ZŠ a MŠ Bez hranic

Vyhlašování vítězů na 4. Olympiádě dětí a mládeže ZŠ a MŠ Bez hranic.

ště a atletické závody (sprint na 40 m, skok daleký, překáž-

ŽÁCI VYJELI DO ŠKOLY V PŘÍRODĚ

Ve dnech 23. – 27. května odjelo 103 žáků 3. – 9. třídy do Vojtova mlýna u Čisté, aby zde prožili 5 dnů sportování, zábavy, her a naučných aktivit. Tři smluvní autobusy odvezly žáky s pedagogy do pronajatého areálu ČLUZ, kde se po ubytování a nastavení pravidel po-

škola. Stravování bylo šestkrát denně (dopolední i odpolední svačiny a druhá večeře), pitný režim byl zajištěn nepřetržitě. Příjemným se stal pěší výlet do Čisté. Velice vydařená byla skupinová hra v lese, kterou předposlední den připravili nejstarší žáci ostatním dětem.

zúčastnilo 17 pedagogů, kteří tak v pohodové atmosféře přispěli k zdárnému průběhu velké akce.

Z hodnotících dotazníků pro žáky vyplývá, že byli velice spokojeni. To nás samozřejmě těší, přece pro ně jsou takové akce realizovány. Vždycky bude co zlepšovat, proto nás zajímají zpětné názory dětí i pedagogů. 90 procent z nich by nejraději jelo znovu už příští rok, nejlépe zase na stejné místo.

Spolupráce starších žáků s menšími, vzájemná pomoc, soutěžení fair play, respekt k ostatním, tolerance

a vytváření nových přátelství byly hlavními cíli tohoto pobytu. Cíli splněnými.

Děkuji všem zúčastněným žákům a pedagogům za klidný a velmi příjemný společný pobyt!

Mgr. Milan Dvořák,
ředitel ZŠ a MŠ Bez hranic

Mšečtí žáci strávili týden ve škole v přírodě

bytu hned rozběhly činnosti na šesti stanovištích. Večer jsme poseděli a zpívali u ohně, průběžně se stihla i diskotéka, sportovní hry a také dobrovolné koupání ve venkovním bazénu – to pro otužilce. Každý z žáků si namaloval vlastní kšiltovku, kterou mu věnovala

Pedagogové navštívili areál už dříve, 13. – 14. května, abychom přímo na místě připravili všechno potřebné, od programu pobytu, dohledů, jídelničky, rozpisu stanovišť až po rozdělení tříd do chatek a věškerých pomůcek a materiálů. Výjezdu z pátku na sobotu se

Městys Mšec

Vás zve na

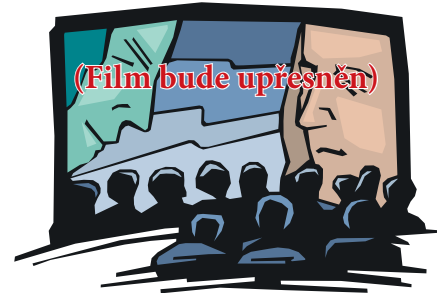
LETNÍ KINO

v sobotu 6. srpna

Fotbalové hřiště Sokol Mšec

Promítání po setmění v 21.15 hod.

Vstupné zdarma

Děky, sezení a dobrou náladu s sebou

Občerstvení zajištěno Sokolem Mšec

MŠECKÁ SEDMIČKA

6. srpna

Zveme Vás na sedmý ročník přespolního běhu

Kde: fotbalové hřiště TJ Sokol Mšec Prezentace: od 9:30 do 10:45 hodin

Start: 11:00 hodin Délka trati: 7,00 km

Kategorie: Muži do 39 let, 40–49 let, 50–59 let, 60–69 let, nad 70 let

Ženy do 34 let, 35–44 let, 45–54 let, nad 55 let

Kategorie pro místní občany

Pořadatel: Městys Mšec, TJ Sokol Mšec a MK Kladno

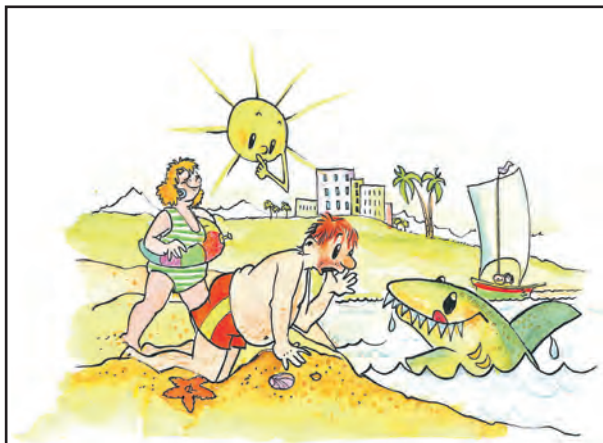
Startovné: 50 Kč

Ceny: Věcné ceny pro první 3 v kategorii, místní běžce a nejstaršího běžce

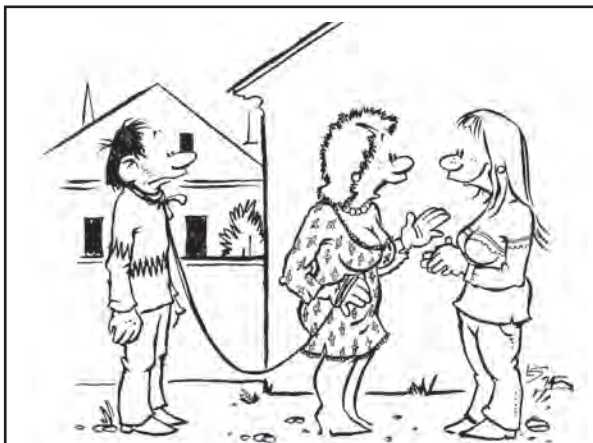
Trat: lesní a polní cesta

Bližší informace na www.obecmsec.cz; www.maratonkladno.cz

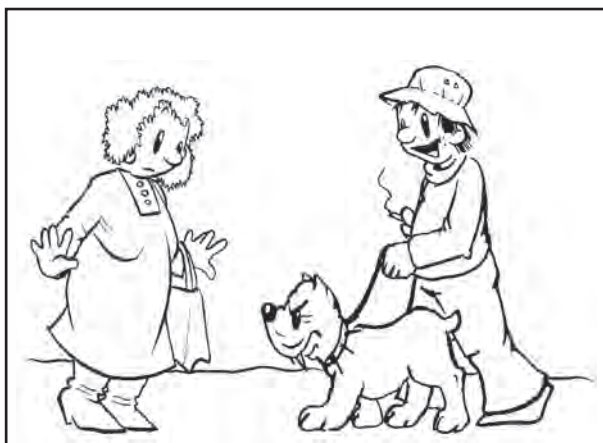

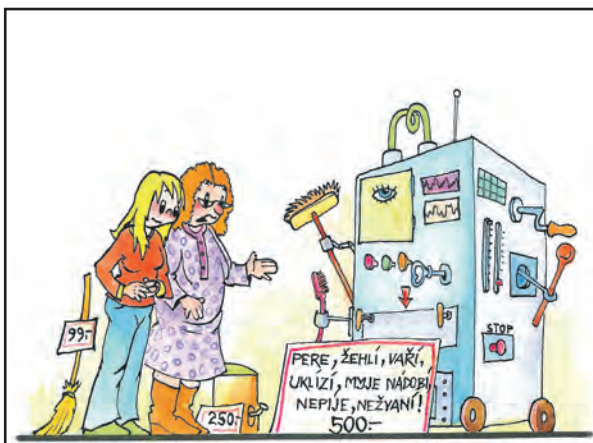
Tak to nepoplet', zeleně pruhovaný plavky!

To já mám ráda chlapy, co se umějí pořádně vodvázat...

Ne, Puntá nemá košík... On jde na procházku a ne na houby.

Podívej, hloupá... A ty by ses chtěla vdávat!

Křížovka

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
A													
B													
C													
D													
E													
F													
G													

VODOROVNĚ: A. Hranice, pravý opak, číslovka. – B. Začátek tajenky. – C. Lékařský praktikant, americký herec (Přepadení v Pacifiku), letadlo. – D. Srbská dutá míra, brašna, ruský, nápoj. – E. Žádným způsobem, Evropan, hodně. – F. Jméno zpěvačky Pilařové, nástroj kováře, potřeba vozky. – G. Velké pytle, starci, francouzský komik.

SVISLE: 1. Zlá odplata, střed tajenky. – 2. Mužské jméno, jméno fotbalového brankáře Viktora. – 3. Pramen, jestliže (slov.). – 4. Připraven k civilní obraně, zavazadla. – 5. Zbytek (lid.), chuchvalec. – 6. SPZ Ostravy, jinak. – 7. V esperantu tygr, Dálkový energovod. – 8. Značka kyselky, Angličan. – 9. Pohádková bytost, římskými číslicemi 1006. – 10. Domácké mužské jméno, část svíčky. – 11. Stavební materiál, přitakání. – 12. Důvěra, úspěšná píseň. – 13. Dílčí měna Macaa, konec tajenky.

Tajenka z minulého čísla: Nemodli se, ale jednej.

Hříčky

Proč se sochař na sebe zlobí?

Bože, já jsem vůl!

Kolektiv restaurace
Na Knížecí hledá
spolehlivého parťáka
do svého týmu.

PŘIJMEME UKLÍZEČKU

Nabízíme proškolování,
příspěvek na stravu.

- Nástup ihned
- Pracovitost podmínkou
- Platové podmínky po domluvě
- Pracovní doba po domluvě

Telefon: 737 285 314

Pro zasmání

© Sněhurka už má jenom šest trpaslíků. Kejchal je v karanténě.

© Chlap chodí po tržišti s ledním medvědem. Přistoupí k němu policajt a ptá se: „Pane, co tu děláte s tím medvědem? A ještě k tomu mezi lidmi!“ „Ale, hledám toho neřáda, který mi tu vloni prodal bílého křečka!“

© Žena se probudí na Den svatého Valentýna a oznamuje nadšeně svému choti: „Právě se mi zdálo, že jsi mi na Valentýna věnoval perlový náhrdelník. Co myslíš, že to znamená?“ S jistotou v hlase muž prohlásí: „To se dozvíš dnes večer.“ Večer muž přijde domů s malým balíčkem a slavnostně jej předá ženě. Žena jej dychtivě otevře a najde knihu s názvem Význam a vykládání snů.

© Manželka přijde domů a vidí svého manžela-zedníka, jak stojí na balkoně s míchačkou a lopatou vyhazuje maltu dolů na chodník. Manželka se vyděšeně zeptá: „Proboha, co to děláš?“ „načež manžel odpoví „Dnes jsem měl home office...“

KDY VYJDE PŘÍŠTÍ ČÍSLO?

Příští číslo Mšeckých listů vyjde 1. září. Příspěvky do tohoto vydání můžete zasílat e-mailem nebo poštou do 15. srpna na adresu naší redakce nebo odevzdat na úřadu městyse. - red -